

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Cu o săptămână înainte de Patimile Sale, Domnul nostru Iisus Hristos a intrat în Ierusalim, pe un asin înconjurat de cei 12 Apostoli. Mulțimea, recunoscându-L ca fiind adevăratul Mântuitor, L-a întâmpinat cu ramuri de finic și cântări de bucurie. Din punct de vedere liturgic, din această zi începe Săptămâna Patimilor, în amintirea cărora în biserici se oficiază în fiecare seară Deniile, slujbe prin care credincioșii îl petrec pe Hristos pe drumul Crucii, până la moarte și Înviere.

Sfântul Mare Mucenic Gheorghe. Rugându-se cu bucurie și-a plecat capul sub sabie. Și a fost tăiat în ziua de douăzeci și trei a lunii Aprilie, săvârșindu-și bine mărturisirea, împlinindu-și alergarea și păzind credința fără de prihană, pentru care a și luat cununa dreptății cea pregătită lui.

IUBITI CREDINCIOȘI,

Cu aleasă dragoste creștinească, avem bucuria de a va invita să participați **Duminică, 24 aprilie 2016**, la cel de al doilea hram al bisericii noastre, **Sfântul Mare Mucenic Gheorghe**. Odată cu invitația adresată Dumneavoastră de a participa la hram, doresc tuturor credincioșilor ca harul bunului Dumnezeu, ocrotirea Maicii Domnului și ajutorul sfinților noștri Gheorghe și Nicolae să vă călăuzească mereu în viață. Programul slujbelor religioase este următorul:

Miercuri 20 aprilie:

LITURGHIA DARURILOR MAI ÎNAINTE SFINȚITE - ora 6.30 PM

Vineri 22 aprilie:

TAINA SFÂNTULUI MASLU - ora 6.30 PM

Sâmbătă 23 aprilie: SFÂNTUL MARE MC. GHEORGHE

UTRENIE ȘI SFANTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

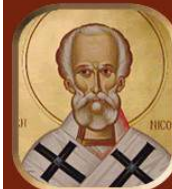
Duminică 24 aprilie: DUMINICA FLORIILOR

UTRENIE ȘI SFANTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

AGAPA FRAȚEASCĂ de la sala Bisericii Sfânta Teresa - 1.00 PM

Vă așteptăm cu drag să ne rugăm împreună în aceste zile binecuvântate! Dumnezeu să vă răsplătească generozitatea!

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A CINCEA DIN POST

În vremea aceea Iisus a luat la Sine iarăși pe cei doisprezece și a început să le spună cele ce aveau să se întâmple: Iată, ne suim la Ierusalim și Fiul Omului va fi predat arhierilor și cărturarilor; Îl vor osândi la moarte și-L vor da în mâna păgânilor; Îl vor batjocori, și-L vor scuipa, și-L vor biciui și-L vor omorî, dar după trei zile va învia. Și au venit la El Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, zicându-l: Învățătorule, voim să ne faci ceea ce vom cere de la Tine. Iar El le-a zis: Ce voiți să vă fac? Iar ei i-au zis: Dă-ne nouă să ședem unul de-a dreapta Ta și altul de-a stânga Ta, întru slava Ta. Dar Iisus le-a răspuns: Nu știți ce cereți! Puteți să beți paharul pe care îl beau Eu sau să vă botezați cu botezul cu care Mă botez Eu? Iar ei i-au zis: Putem. Și Iisus le-a zis: Paharul pe care Eu îl beau îl veți bea și cu botezul cu care Mă botez vă veți boteza, dar a șede de-a dreapta Mea sau de-a stânga Mea nu este al Meu a da, ci celor pentru care s-a pregătit. Și auzind cei zece au început a se mânia pe Iacov și pe Ioan. Atunci Iisus, chemându-i la Sine, le-a zis: Știți că cei ce se socotesc cârmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și cei mai mari ai lor le stăpânesc. Dar între voi nu trebuie să fie așa, ci care va vrea să fie mare între voi, să fie slujitor al vostru; și care va vrea să fie întâi între voi, să fie slugă tuturor. Că și Fiul Omului n-a venit ca să se slujească, ci ca El să slujească și să-Și dea sufletul răscumpărare pentru mulți. (Marcu 10, 32 – 45)

Cerințele duhovnicești ale nebuniei pentru Hristos

Nebunia pentru Hristos se vede a fi o viețuire cu totul ieșită din comun, hărăzită puținoi oameni. Această cale cere împlinirea mai multor condiții.

O chemare a lui Dumnezeu sau o chemare a inimii, încuviințată de Dumnezeu

Sfinții Teofil și Măria sunt chemați să meargă pe această cale de bătrânul Procopie, care le spune că aceasta e voia lui Dumnezeu, și ei înșiși cred că numai cu ajutorul lui Dumnezeu au ajuns să îmbrace haina nebuniei. Ioan de Amida îl socotește pe Pris-cus „unul dintre acei săraci cu duhul, binecuvântați de Domnul”. Când Simeon îi destăinuiește lui Ioan Timpul răpit somnului e dedicat rugăciunii. Leontiu istorisește că Simeon „își petrecea noaptea nedormind până în zori, scaldând pământul cu lacrimile sale”. Teorii și Măria, înainte de a da trupului lor odihnă, se roagă îndelung și fac multe mătăanii, ca și frații „păscători” de care vorbește Evagrie. În ceea ce-l privește, Sfântul Andrei practică ziua rugăciunea inimii, iar noaptea încă și mai mult se roagă, fie în biserici, fie în fața ușilor lor.

Viețile lor ni-i arată ajunși la o desăvârșită nepă-timire. Isidora, „lovită și batjocorită, ocărată și înjurată”, pe nimeni niciodată „nu ocăra, nu cărtea și nu-și deschidea gura sa”. Călugării „păscători” „mănăncă ca și cum n-ar mânca, prin cărciumi ori pe la tarabele precupeților, fără să se rușineze nici de loc, nici de oameni, nici de nimic altceva. Intrând adesea în băi și stând alături de femei și spălându-se împreună cu ele, se arată atât de stăpâni pe patimi, încât își supun pornirea trupeză cea firească, și nici vederea acestora, nici atingerea, nici chiar îmbrățișările lor nu iscă în ei scurgerea seminței”. Simeon și Andrei se arată desăvârșit nesimțitori la priverștile cele mai ispititoare. Astfel, intrând odată în termele rezervate femeilor, Simeon istorisește că s-a aflat pe sine atunci „ca un bușean printre bușteni, de parcă nu eram în trup și printre trupuri. Ci cu sufletul în rugăciune stăm lângă Domnul”. În altă parte, Leontiu istorisește că Sfântul Simeon „ajunsese la o asemenea curăție și nepătimire, că adesea sălta și dăntuia cu comediantele, în mijlocul cercului, ținându-le de mâini, lipit de ele; și adeseori desfrânatele acelea nu se sfiau să-l pipăie și să-l mângâie și să-l ciupească de părțile care sunt mai jos de pântec. Dar monahul, ca aurul cel curat, nu se arăta nicicum întinat de atingerea acestora”. În Viața Sfântului Andrei aflăm un pasaj asemănător, care ni-l înfățișează pe sfânt târât cu forța într-un lupanar, dar rămas nesimțitor la ademeniri. Biograful Sfântului Simeon scrie că „acest sfânt bărbat [...] s-a înălțat la o asemenea curăție și nepătimire, încât prin cele ce erau pentru cei pătimiși și trupezți murdare, vătămătoare și piedici ale virtuții, precuratul acesta a trecut nepătat, ca un mărgăritar neatins de mocirlă”.

Ajunși la capătul sfintelor nevoințe și având drept câștig nepătimirea, cei nebuni pentru Hristos intră în vederea celor tainice, arătându-se scâlțați în lumina dumnezeiască la vremea rugăciunii.

Sfințenia lor este de altfel recunoscută de cei duhovnicești, care au harul deosebiri duhurilor, și de cei cărora li se descoperă de Sus.

Se cuvine să spunem că toți acești șahi nu sunt începători în viața duhovnicească, ci, multă vreme nevoindu-se, au dobândit desăvârșirea. Astfel, despre călugării „păscători”, Evagrie spune că, mai înainte de a se întoarce în lume, ajunseseră „la ne-pătimire datorită virtuților”. Marcu din Alexandria trăise în mănăstire vreme de opt ani. Antioh avea și el mulți ani de viață călugărească, ultimii trei ani petrecându-i în cea mai aspră nevoință. Sfântul Simeon a sihăstrit vreme de treizeci și unu de ani împreună cu Ioan în pustiu de lângă Măria Moarte. Și despre el ni se spune: „și nu ca unul necercat și având nevoie de tutore s-a întors el în lume, ci [...] după ce, ducând cu vitejie și așa cum se cuvine sfânta luptă, s-a văzut purtând armura Duhului, având puterea de a călca peste șerpi și scorpii (Lc. 10, 19), stingând prin rourarea Duhului Sfânt văpaia cărnii, disprețuind plăcerile și slava lumii ca pe țesătură de paing, îmbrăcându-se cu nepătimirea pe dinăuntru și pe dinafară, ca și cu un veșmânt, [...] așa a sărit el din pustie în lume, ca să se lupte în chipul acesta nemaiauzit cu Cel-rău”. Biograful Sfântului Sava cel Nou scrie și el că „nu de-a dreptul și fără nicio pregătire și-a început lucrarea, fățărind nebunia, ci după ce și-a robit mădularele și toate simțirile și nemaivând să îndure răscoala celor de jos împotriva celor înalte, atunci, astfel apărât, a început să-l batjocorească în felul acesta pe învățătorul cel viclean al răutății”; „mai întâi, făcându-se stăpân pe sine și smerit, și-a tămăduit desăvârșit toată boala sufletului [...], și apoi a cutezat să alerge în stadion și să pornească acest nou soi de luptă”.

Pe calea nebuniei pentru Hristos nu poate merge cel care n-a dobândit nepătimirea (apatheia), cununa tuturor nevoințelor, vădirea curățirii de patimi. Ca nu cumva mândria să-l mănă pe această cale și, în loc de smerenie, să-și agonisească trufie pierzătoare. Și iarăși ca să treacă nesimțit prin toate câte au să i se întâmple ducând un astfel de trai. Dar mai cu seamă, ca să nu-și iasă din minți cu adevărat și să nu se îndrăcească; căci de e slab cu duhul, pune stăpânire pe el dracul și-l face unealta lui. Patriarhul Filotei Kokkinos, cel care a scris Viața Sfântului Sava cel Nou, vorbește de unii care „înșelați fără s-o știe, nu făceau pe nebunii, ci erau nebuni cu adevărat, și după vorbă, și după purtări, și în loc să-și bată joc de draci și de lume, după cum tai, prin necinstirile de care are parte cel care a ales să fațăască nebunia într-o lume neîndurătoare cu nebunii; cea de-a doua, făcându-se pe sine însuși sărac și vrednic de alungare; iar pe a treia uneltind-o în taină, ferit de ochii lumii, trăind printre dezmoșteniți. Chipul în care se arată toți acești nebuni pentru Hristos poartă semnele unor astfel de virtuți.

Dar lepădarea de lume prin sărăcie deplină și înstrăinare o împlinește orice monah, îndeosebi sihastrul. Pe cei nesocotiți de toți poți să-i iubești și să-i ajuți în taină, fără să fii nebun pentru Hristos; de altfel, e o lucrare pe care o săvârșeau doar acei saloi trăitori prin cetăți. Așa încât, până la urmă, noima nebuniei lui Hristos rămâne dorirea celei mai adânci smerenii, agonisită prin necinstiri, batjocuri și suferințe necurmăte, îndurate pe nedrept, numai și numai din dragoste „pentru Hristos”.

Jean-Claude Larchet